

MINISTERSTWO
PRACY I POLITYKI SPOŁECZNEJ

SEKRETARZ STANU
PEŁNOMOCNIK RZĄDU
DO SPRAW OSÓB NIEPEŁNOSPRAWNYCH
Jarosław Duda

Warszawa, 16 LIP. 2010

SECRETARIA
Biuro Prac Senackich
wpłynęło dn. 20.07.2010.
nr 5585 podpis

BON-II-0702-5-2-MR/10

Pan

Bogdan Borusewicz

Marszałek Senatu RP

Azaniem Pani Marszałku,

Odpowiadając na przesłane przez Pana Marszałka przy piśmie z dnia 8 lipca 2010 r., znak: BPS/DSK-043-2835/10, oświadczenie złożone przez Pana Senatora Krzysztofa Kwiatkowskiego podczas 58. posiedzenia Senatu RP w dniu 2 lipca 2010 r. w sprawie funkcjonowania warsztatów terapii zajęciowej, proszę o przyjęcie poniższych wyjaśnień:

Ustawa z dnia 27 sierpnia 1997 r. *o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych* (Dz. U. z 2008 r. Nr 14, poz. 92, z późn. zm.) określiła, że do podstawowych form aktywności wspomagającej proces rehabilitacji zawodowej i społecznej osób niepełnosprawnych zalicza się uczestnictwo osób niepełnosprawnych w warsztatach terapii zajęciowej. Zapisy ustawy w art. 10a ust. 1 definiują warsztat jako „wyodrębnioną organizacyjnie i finansowo placówkę stwarzającą osobom niepełnosprawnym niezdolnym do podjęcia pracy możliwość rehabilitacji społecznej i zawodowej w zakresie pozyskania lub przywracania umiejętności niezbędnych do podjęcia zatrudnienia”.

Przepisy ustawy *o rehabilitacji* (...), jak również przepisy rozporządzenia Ministra Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej z dnia 25 marca 2004 r. *w sprawie warsztatów terapii zajęciowej* (Dz. U. Nr 63, poz. 587) – nie określają maksymalnego okresu pobytu uczestnika w warsztacie terapii zajęciowej.

Zgodnie z art. 10a ust. 5 ustawy *o rehabilitacji* (...) rada programowa dokonuje okresowej oraz, nie rzadziej niż co 3 lata, kompleksowej oceny realizacji indywidualnego

programu rehabilitacji uczestnika warsztatu i zajmuje stanowisko w kwestii osiągniętych przez niego postępów w rehabilitacji, uzasadniających:

- 1) podjęcie zatrudnienia i kontynuowanie rehabilitacji zawodowej w warunkach pracy chronionej lub na przystosowanym stanowisku pracy;
- 2) potrzebę skierowania osoby niepełnosprawnej do ośrodka wsparcia, w rozumieniu przepisów o pomocy społecznej, ze względu na brak postępów w rehabilitacji i złe rokowania co do możliwości osiągnięcia postępów uzasadniających podjęcie zatrudnienia i kontynuowanie rehabilitacji zawodowej w warunkach pracy chronionej lub na rynku pracy po odbyciu dalszej rehabilitacji w warsztacie;
- 3) przedłużenie uczestnictwa w terapii ze względu na:
 - a) pozytywne rokowania co do przyszłych postępów w rehabilitacji, umożliwiających podjęcie zatrudnienia i kontynuowanie rehabilitacji zawodowej w warunkach pracy chronionej lub na rynku pracy,
 - b) okresowy brak możliwości podjęcia zatrudnienia,
 - c) okresowy brak możliwości skierowania osoby niepełnosprawnej do ośrodka wsparcia, o którym mowa w pkt 2.

W związku z powyższym o długości pobytu uczestnika decyduje możliwość realizacji przez niego celów, jakim służy rehabilitacja w warsztacie. Ocenie możliwości realizacji celów, służy instrument w postaci oceny (okresowej oraz kompleksowej) realizacji indywidualnego programu – podejmowanej przez radę programową. Jeżeli została ona dokonana to wiąże zarówno warsztat jak i uczestnika, jak też powiatowe centrum pomocy rodzinie.

Z szacunkiem

